

ความสามารถในการจัดการนวัตกรรมที่ส่งผลต่อการดำเนินงานขององค์กรที่ยั่งยืน ของอุตสาหกรรมการเกษตรในประเทศไทย

สุदारัตน์ พิมลรัตนกานต์¹ วิโรจน์ เจษฎาลักษณ์² จันทนา แสนสุข³

บทคัดย่อ

บทความวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการนวัตกรรมที่ส่งผลต่อการดำเนินงานขององค์กรที่ยั่งยืนของอุตสาหกรรมการเกษตรในประเทศไทย ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลหลักคือผู้บริหารอุตสาหกรรมการเกษตร จำนวน 5 คน ใช้การเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือ ได้แก่ การสัมภาษณ์เชิงลึก การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม ใช้การตรวจสอบแบบสามเส้า การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลวิธีวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า อุตสาหกรรมการเกษตรในประเทศไทยมีความสามารถในการจัดการนวัตกรรมที่ส่งผลต่อการดำเนินงานอย่างยั่งยืนได้มีความสามารถ ได้แก่ (1) ด้านศักยภาพการพัฒนาทุนมนุษย์แบบพลวัตมีการพัฒนาโดยทำการสร้างบรรยากาศความคิดสร้างสรรค์ให้พนักงานให้กล้าคิดการเสริมทักษะเสริมความคิดและเครื่องมือ (2) ด้านการจัดการเปลี่ยนแปลงบนความหลากหลายมีการใช้เทคโนโลยีโดยใช้คอมพิวเตอร์ในการผลิตออกแบบชิ้นส่วนของเครื่องจักร การควบคุมการผลิต (3) ด้านศักยภาพการสร้างพันธมิตรทางธุรกิจแบบสร้างสรรค์ ความยืดหยุ่นในความร่วมมือทรัพยากรของธุรกิจโดยเป็นการร่วมมือกันในการพัฒนาปรับปรุงกระบวนการผลิต (4) ความสามารถในการจัดการนวัตกรรมโดยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการจัดการข้อมูลเพื่อการคาดการณ์ การวางแผน การออกแบบแนวคิดสร้างสรรค์ (5) การสร้างคุณค่าร่วมกันบนความเป็นเลิศทางการแข่งขันโดยการกระตุ้นให้เกิดการแข่งขันข้อมูลต่าง ๆ ระหว่างกัน และ (6) ผลการดำเนินงานขององค์กรที่ยั่งยืนในรูปแบบของความสามารถในการทำกำไรที่เป็นรายได้ที่มาจากธุรกิจที่สามารถรักษาส่วนแบ่งทางการตลาดการเจริญเติบโตของส่วนแบ่งการตลาด

คำสำคัญ: ความสามารถ; การจัดการนวัตกรรม; องค์กรที่ยั่งยืน; อุตสาหกรรมการเกษตร

ประเภทบทความ: บทความวิจัย

การอ้างอิง:

สุदारัตน์ พิมลรัตนกานต์, วิโรจน์ เจษฎาลักษณ์ และจันทนา แสนสุข. (2565). ความสามารถในการจัดการนวัตกรรมที่ส่งผลต่อการดำเนินงานขององค์กรที่ยั่งยืนของอุตสาหกรรมการเกษตรในประเทศไทย. *วารสารดุสิตบัณฑิตทางสังคมศาสตร์*, 12(3), 700-715.

¹ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120, ประเทศไทย
อีเมล: pimom124@gmail.com

² คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

³ คณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

Capability Innovation Management for the Sustainable Organization Performance of the Agricultural Industry in Thailand

Sudarat Pimonrattnakan¹ Viroj Jadesadalug² Jantana Sansook³

Abstract

This research article aim to study Capability Innovation Management approaches that affect the Sustainable Organization Performance of the Agricultural Industry in Thailand. Using qualitative research, , the contributor is the chief executive of the agricultural industry. 5 persons, set the selection criteria. Use specific selection, tools such as in-depth interviews and non-engaging observations, together with studying data from documents. Data collection and data analysis with content analysis methods.

The results showed that the Agricultural Industry in Thailand has the ability to Capability Innovation Management for Sustainable Organizations (1) The Dynamic human capital development potential has been developed by creating a creative atmosphere for employees to dare to think, enhancing their skills (2) Change Management Base on Diversity, using technology using computers. In the production of machine parts design production control (3) Potential for Creating Creative Business Alliances, flexibility in cooperation with the resources of the business by collaborating in the development of production processes. (4) Capability Innovation Management through the use of digital technology to manage data for forecasting planning creative concept design (5) The Value-Co-Creation base on Competitive Excellence by encouraging the sharing of information (6) Sustainable Organization Performance in the form of profitability .

Keywords: Capability; Innovation Management; Sustainable Organization; Agricultural Industry

Type of Article: Research Article

Cite this article as:

Pimonrattnakan, S., Jadesadalug, V., & Sansook, J. (2022). Capability innovation management for the sustainable organization performance of the agricultural industry in Thailand. *Ph.D. in Social Sciences Journal*, 12(3), 700-715.

¹ Doctor of Philosophy Program in Management, Silpakorn University

1 Moo 3, Sam Phraya, Cha-am, Petchaburi 76120, Thailand

Email: pimon124@gmail.com

² Faculty of Management Science, Silpakorn University

³ Faculty of Business Administration and Information Technology, Rajamangala University of Technology Suvarnabhumi

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

บริบทของสังคมในประเทศไทยจากแผนพัฒนาประเทศไทยตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560-2564 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้จัดทำบนพื้นฐานของกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) ซึ่งเป็นแผนหลักของการพัฒนาประเทศและเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน การใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ให้เป็นเครื่องมือหลักในการขับเคลื่อนพัฒนาในทุกภาคส่วน (Office of the National Economic and Social Development Council, 2017) ซึ่งในหนึ่งหลักการที่ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศคือในภาคส่วนของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและการเกษตรในประเทศไทย ทั้งนี้เนื่องจากกระทรวงอุตสาหกรรมได้ขับเคลื่อนนโยบายอุตสาหกรรมการเกษตรไปสู่การปฏิบัติ โดยการกำหนดแนวทางส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในอุตสาหกรรมเกษตร บนพื้นฐานความสมดุลเชิงพื้นที่ในการผลิตสินค้าเกษตร รวมถึงผลักดันให้อุตสาหกรรมมีความมั่นคงและเกิดความยั่งยืน โดยส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ยกกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ให้ได้มาตรฐานสากล ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตร โดยใช้ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ อันเป็นปัจจัยสำคัญทางเศรษฐกิจของประเทศที่เป็นอุตสาหกรรมเกษตรของไทย จะสามารถแข่งขันได้หากต้องเผชิญกับประเทศที่มีต้นทุนวัตถุดิบและแรงงานที่ต่ำหรือมีเทคโนโลยีสูงกว่าก็ตาม (Ministry of Industry, The office of Industrial Economic, 2017)

แนวโน้มอุตสาหกรรมการเกษตรของโลกมีแนวโน้มการเติบโตมาอย่างต่อเนื่องโดยผลผลิตทางการเกษตรของโลก ปี พ.ศ. 2561-2569 ระบุว่าอุตสาหกรรมการเกษตรของโลกมีแนวโน้มการเติบโตมาอย่างต่อเนื่อง สามารถเติบโตได้โดยปัจจุบันผลผลิตทางเกษตรทั้งหมด ณ ปี พ.ศ. 2561 มีปริมาณ 8.5

พันล้านตัน ซึ่งจากข้อมูลในอดีตทาง OECD ประเมินว่าภาพรวมของอุตสาหกรรมเกษตรในระดับโลกนั้นจะสามารถเติบโตได้ประมาณร้อยละ 1.38 ต่อปีในช่วงปี พ.ศ. 2561-2569 โดยคาดว่า ณ ปี พ.ศ. 2569 จะมีปริมาณการผลิตสินค้าเกษตรกว่า 9.4 พันล้านตัน (Organization for Economic Co-operation and Development, 2022) อุตสาหกรรมเกษตรนั้นมีบทบาทสำคัญเป็นอย่างมากต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยที่สามารถที่จะสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร ที่ซึ่งเป็นแหล่งรองรับในด้านแรงงานส่วนใหญ่ในภาคอุตสาหกรรม ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะทำให้เกิดอุตสาหกรรมสนับสนุนและอุตสาหกรรมต่อเนื่องของอุตสาหกรรมเหล่านี้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม โดยที่ประเทศไทยจะต้องปรับเปลี่ยนบทบาทของตัวเองจาก ผู้ผลิตต้นทุนต่ำ เป็นผู้ถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ประเทศเพื่อนบ้าน (Ministry of Industry, The office of Industrial Economic, 2017)

อุตสาหกรรมการเกษตรเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของสังคมและเมื่อมีแรงผลักดันต่างๆ เกิดขึ้น จึงส่งผลให้สภาพแวดล้อมทางธุรกิจการเกษตรเปลี่ยนแปลงไปในยุคกระแสโลกาภิวัตน์นั่นคือที่ใดๆ ในโลกนี้คือตลาด คือแหล่งผลิต คือแหล่งวัตถุดิบ ทั้งของเราและของคู่แข่งกัน ทำให้การตลาด การผลิตและการจัดหาทรัพยากรเป็นไปอย่างไร้พรมแดน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของโอกาสทางธุรกิจที่ทุกคนจะสามารถเข้าถึงได้อย่างอิสระ อีกทั้งความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและบทบาทของเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป มีความสำคัญเป็นอย่างมากที่ช่วยสนับสนุนการประกอบการด้านอุตสาหกรรมการเกษตร (Hazell & Wood, 2008) จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญของการศึกษาเกี่ยวกับ ความสามารถในการจัดการนวัตกรรมทั้งนี้เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมและเป็นการผลักดันให้อุตสาหกรรมเกษตร

เกิดความสามารถในการจัดการนวัตกรรมที่สมบูรณ์ โดยผลจากการวิจัยในครั้งนี้จะนำไปใช้ในการกำหนด นโยบายและแผนงานต่างๆ ภายในองค์กรให้เกิด ความเหมาะสมในการจัดการนวัตกรรมมีแนวปฏิบัติที่ ดีเลิศ รวมทั้งเป็นแนวทางปรับปรุงและพัฒนาปัจจัย ด้านต่างๆ การกำหนดแผนระยะยาวด้านแรงงานของ องค์กร เพื่อสร้างความเป็นนวัตกรรม การกระตุ้นให้ บุคลากรตั้งศักยภาพที่มีทำให้เกิดความสร้างสรรค์เกี่ยว กับนวัตกรรมใหม่ๆ ภายในองค์กรเพื่อการขับเคลื่อน ทางด้านเศรษฐกิจของประเทศไทยได้อย่างมั่นคงยั่งยืน ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ศึกษาแนวทางการความสามารถในการจัดการ นวัตกรรมที่ส่งผลต่อการดำเนินงานขององค์กรที่ยั่งยืน ของอุตสาหกรรมเกษตรในประเทศไทย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ (1) ศักยภาพการพัฒนาทุนมนุษย์แบบพลวัต (2) การจัดการการเปลี่ยนแปลงบนความหลากหลาย (3) ศักยภาพการสร้างพันธมิตรทางธุรกิจแบบ สร้างสรรค์ (4) ความสามารถในการจัดการนวัตกรรม (5) การสร้างคุณค่าร่วมกันบนความเป็นเลิศทางการ แข่งขัน และ (6) ผลการดำเนินงานขององค์กรที่ยั่งยืน

2. ขอบเขตด้านประชากรและตัวอย่าง คือ ผู้ บริหารระดับสูงอุตสาหกรรมเกษตรในประเทศไทย โดยผู้ให้ข้อมูลหลักในการวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นการ กำหนดผู้ให้ข้อมูลหลัก (key informants) จำนวน 5 คน หน่วยในการวิเคราะห์ (unit of analysis) ของการ วิจัยครั้งนี้เป็นระบบองค์กร (organization) โดยไม่ใช่ หลักทฤษฎีความน่าจะเป็น (non-probability sam- pling) ด้วยวิธีเจาะจง (purposive sampling) การ

เก็บข้อมูลที่หลากหลายทำให้เกิดความน่าเชื่อถือด้าน แหล่งข้อมูล โดยเลือกเก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้บริหาร ระดับสูงของอุตสาหกรรมเกษตรในประเทศไทย

3. ขอบเขตด้านพื้นที่ที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยนี้ผู้ วิจัยเลือกศึกษาเฉพาะอุตสาหกรรมเกษตรที่ดำเนิน ธุรกิจในประเทศไทย

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา ดำเนินการศึกษาวิจัย ตั้งแต่เดือนมีนาคม พ.ศ. 2562 ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2563

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ประโยชน์เชิงปฏิบัติการ

1.1 ผู้ประกอบการสามารถนำมาใช้เป็นแนวทาง การปรับกระบวนการทัศน์ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรม เกษตรให้ตระหนักถึงความสามารถในการจัดการ นวัตกรรมด้วยแนวคิดการจัดการนวัตกรรมครบวงจร เพื่อให้เกิดความยั่งยืนในการดำเนินธุรกิจ

1.2 ผู้ประกอบการสามารถเชื่อมโยงเข้าหาลูกค้า ส่งผลต่อความภักดีซึ่งอุตสาหกรรมเกษตรควร ให้ความสำคัญกับการจัดการนวัตกรรมเข้าด้วยกัน เนื่องจากลูกค้ามีความ คิดเห็นในเรื่องของการจัดการ นวัตกรรมที่ต้องมีความหลากหลายในปัจจุบันมากขึ้น

2. ประโยชน์เชิงนโยบาย

2.1 ผู้ประกอบการสามารถดำเนินงานที่มุ่งเน้น การปฏิบัติงานเพื่อขับเคลื่อนองค์กรด้วยการประยุกต์ ใช้แนวคิดการจัดการนวัตกรรม ซึ่งทำให้องค์กรลดการ ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้เกิดประโยชน์สูงสุด

2.2 ผู้ประกอบการสามารถวางแผนนำหลักการ การจัดการนวัตกรรมมาใช้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น จะส่งผลต่อการดำเนินงานขององค์กรโดยอาจเปิด โอกาสให้พนักงานได้มีส่วนร่วมการพัฒนาที่เกิดขึ้น จากความต้องการของบุคลากรและผู้บริหารโดยตรง เพื่อเป็นการหาช่องว่างในการพัฒนาเมื่อเปรียบเทียบ สมรรถนะที่องค์กรคาดหวังและพัฒนาดตนเองเพื่อที่จะ

รองรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้ เพื่อการขับเคลื่อนทางด้านเศรษฐกิจของประเทศไทยได้อย่างมั่นคงยั่งยืนต่อไป

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศักยภาพการพัฒนาทุนมนุษย์แบบพลวัต

แนวโน้มการรวมประเทศของโลกในบริบทใหม่ที่จะเกิดขึ้นนั้น ส่งผลให้มีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมให้เหมาะสมกับกระแสการเปลี่ยนแปลงมากขึ้น การพัฒนาอุตสาหกรรมจึงจำเป็นต้องอาศัยศักยภาพของทุนมนุษย์ ความรวดเร็วในการปรับตัว ภาพลักษณ์ กลยุทธ์ในการสร้างความรู้ได้เปรียบทางการแข่งขัน เพื่อสร้างฐานการแข่งขันของอุตสาหกรรมให้สามารถเข้าสู่การแข่งขันระดับนานาชาติได้ จึงต้องมีศักยภาพของทุนมนุษย์ในองค์กรและความสามารถในการปรับตัวอย่างเป็นพลวัต ทั้งนี้เพื่อตอบสนองต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกและความก้าวหน้าของเทคโนโลยี (Craciun, 2015; Crook, Todd, Combs, Woehr, & Ketchen, 2011; Daniela, 2014) แต่อีกมุมหนึ่งนักวิจัยได้ให้ความหมายของศักยภาพการพัฒนาทุนมนุษย์แบบพลวัตหมายถึงการพัฒนาบุคคลที่เกี่ยวกับการพัฒนาเพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ทักษะ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การยอมรับในความแตกต่างของกันและกันเพื่อให้เกิดผลในการปฏิบัติงานที่ดีขึ้นเป็นการพัฒนารายบุคคลเห็นผลได้ในระยะสั้น

การจัดการการเปลี่ยนแปลงบนความหลากหลาย

การเปลี่ยนแปลงบนความหลากหลายในประเด็นการมุ่งเน้นความยืดหยุ่นของโครงสร้างองค์กร ความสำเร็จที่มีประสิทธิภาพอย่างมากที่สุดภายใต้โครงสร้างของวัฒนธรรมองค์กรที่ยืดหยุ่น มีการปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์การกระตุ้นให้เกิดนวัตกรรมโดยวิธีการโครงสร้างองค์กรแบบความร่วมมือและความยืดหยุ่นและการปรับตัว (Jones, 2004) อย่างไร

ก็ตาม โครงสร้างขององค์กรที่มีความยืดหยุ่น และการมีทีมงานที่สามารถทำหน้าที่ที่หลากหลายในองค์กรซึ่งปัจจัยเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าองค์กรกำลังดำเนินการทำงานเพื่อพัฒนานวัตกรรมในองค์กร (Gomes & Wajohn, 2015) หรือทั้งนี้ การเปลี่ยนแปลงบนความหลากหลายในประเด็นการสร้างวัฒนธรรมการมีส่วนร่วม การทำให้พนักงานเกิดความรู้สึกความเป็นผู้ประกอบการ องค์กรต้องสนับสนุนให้พนักงานทำงานและแสดงความสามารถได้อย่างเต็มที่สนับสนุนให้พนักงานได้มีโอกาสทำงานร่วมกัน พัฒนาความรู้ความสามารถของพนักงานอยู่เสมอ และส่งเสริมให้พนักงานสร้างนวัตกรรมใหม่ คิดค้นและปรับปรุงการทำงานด้วยตนเอง (Mehta & Gupta, 2014) แต่อีกมุมหนึ่งนักวิจัยได้ให้ความหมายของการจัดการการเปลี่ยนแปลงบนความหลากหลายหมายถึงการปรับเปลี่ยนโครงสร้างโดยรวมทั้งหมด โดยการเปลี่ยนแปลงตามทรัพยากรและบุคลากรตามความชำนาญอีกทั้งการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เป็นเครื่องมือช่วยในการปฏิบัติงาน

การสร้างพันธมิตรทางธุรกิจแบบสร้างสรรค์

ในการสร้างพันธมิตรในการดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศโดยการสร้างพันธมิตรที่มาสนับสนุนให้เกิดการแข่งขันการใช้ทรัพยากรของธุรกิจข้ามชาติธุรกิจนานาชาติและธุรกิจระดับโลก การสร้างพันธมิตรในภาคธุรกิจนี้มีผลทำให้การดำเนินการมีต้นทุนที่ถูกลง มีความผิดพลาดน้อยลงและสร้างการเข้าใจตลาดมากยิ่งขึ้นจากการมีพันธมิตรทางธุรกิจกับธุรกิจท้องถิ่น ห่วงโซ่อุปทานในการเปิดตลาดมีโอกาสสร้างผลกำไรจากการที่ธุรกิจมีต้นทุนที่ต่ำลงและมีความสามารถในการแข่งขันที่สูงขึ้น (Wandebori, Steenhuis, & Groen, 2018) แต่อีกมุมหนึ่งนักวิจัยได้ให้ความหมายของการสร้างพันธมิตรทางธุรกิจแบบสร้างสรรค์หมายถึงศักยภาพการสร้างพันธมิตรทางธุรกิจที่เป็นกิจกรรมในการร่วมมือกันในการใช้ทรัพยากรร่วมของ

พันธมิตร โดยที่เป็นการใช้ร่วมกันทำให้เกิดเป็นกลยุทธ์หรือจุดเด่นขึ้นมาโดยมีเครือข่ายพันธมิตร และการจัดการความรู้ของความคิดสร้างสรรค์ใหม่ ความรู้ใหม่ มุมมองใหม่ ประสบการณ์ใหม่

ความสามารถในการจัดการนวัตกรรม

ความสามารถด้านนวัตกรรมเป็นความสามารถในการเปลี่ยนแปลงแนวคิดและองค์ความรู้ไปสู่การสร้างผลิตภัณฑ์ กระบวนการและระบบอันเป็นประโยชน์กับกิจการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างต่อเนื่อง (Lawson & Samson, 2011) หรือทั้งนี้ความสามารถด้านนวัตกรรมนั้นสามารถอธิบายได้หลายมิติ ทั้งกลยุทธ์ที่ส่งเสริมด้านนวัตกรรม พฤติกรรมองค์กร กระบวนการทำงาน สินค้าและการแสวงหาตลาดใหม่หรือในแง่ของวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ที่สนับสนุนนวัตกรรม ความสามารถและทรัพยากรการบริหารจัดการความคิดสร้างสรรค์ โครงสร้างและระบบขององค์กร บรรยากาศในการทำงาน วัฒนธรรมองค์กร (Zhou & Li, 2010) อีกทั้งในแง่ของการดำเนินธุรกิจนั้นอาจมีการเผชิญกับสภาวะการแข่งขันที่รุนแรงขึ้นเรื่อยๆ การพัฒนาความสามารถด้านนวัตกรรมนั้นช่วยส่งเสริมให้ประสิทธิภาพทางการแข่งขันของกิจการเพิ่มสูงขึ้น จากการพัฒนากระบวนการสินค้าและบริการที่เหนือกว่าคู่แข่งในอุตสาหกรรม (Leskovar-Spacapan & Bastic, 2007) แต่อีกมุมหนึ่งนักวิจัยได้ให้ความหมายของความสามารถในการจัดการนวัตกรรม หมายถึง องค์กรส่งเสริมให้ระบบการทำงานและกระบวนการภายในองค์กรมีการพัฒนาการสร้างสรรค์พัฒนาช่องทางตลาดใหม่ที่หลากหลายที่เป็นนวัตกรรมทางการตลาดเป็นการยกระดับคุณค่าของผลิตภัณฑ์ในการสร้าง การมีความคิดสร้างสรรค์วิธีการทำงานใหม่การเปลี่ยนแปลงยอมรับความคิดและวิธีการทำงานใหม่การยกระดับคุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์

การสร้างคุณค่าร่วมกันบนความเป็นเลิศทางการแข่งขัน

ในยุคปัจจุบันระบบอินเทอร์เน็ตทำให้เกิดการเชื่อมต่อระหว่างพนักงาน ผู้จัดการหรือผู้ผลิตถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ธุรกิจหรือผู้ผลิตจึงเข้าสู่ตลาดที่เป็นตลาดโลกก่อให้เกิดความท้าทายในทุกภาคส่วน รวมถึงทุกภาคส่วนต้องร่วมมือกันเพื่อให้เกิดการสร้างสรรคคุณค่าร่วมกันแนวคิดนี้จึงมุ่งเน้นที่ตัวผลิตภัณฑ์เป็นหลัก (Greer, Lusch, & Vargo, 2015) อย่างไรก็ตามธุรกิจต้องให้ความสำคัญกับทักษะ ความชำนาญและความรู้ของนักการตลาดในการเลือกใช้และวางแผนส่วนประสมทางการตลาดของธุรกิจเพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน โดยการใช้กระบวนการสร้างคุณค่าร่วมกันระหว่างธุรกิจกับลูกค้าเพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันและนำไปสู่ผลการดำเนินงานขององค์กร (Vargo & Lusch, 2004) แต่อีกมุมหนึ่งนักวิจัยได้ให้ความหมายของการสร้างคุณค่าร่วมกันบนความเป็นเลิศทางการแข่งขันหมายถึงการสร้างคุณค่าร่วมกันระหว่างองค์กรกับลูกค้าในการดำเนินการร่วมกันระหว่างองค์กรกับลูกค้าในการสร้างสรรค์ การสื่อสารหรือการมีปฏิสัมพันธ์กับองค์กร ที่มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของลูกค้าในการแลกเปลี่ยนข้อเสนอที่มีคุณค่าให้กับลูกค้าและองค์กรโดยผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์

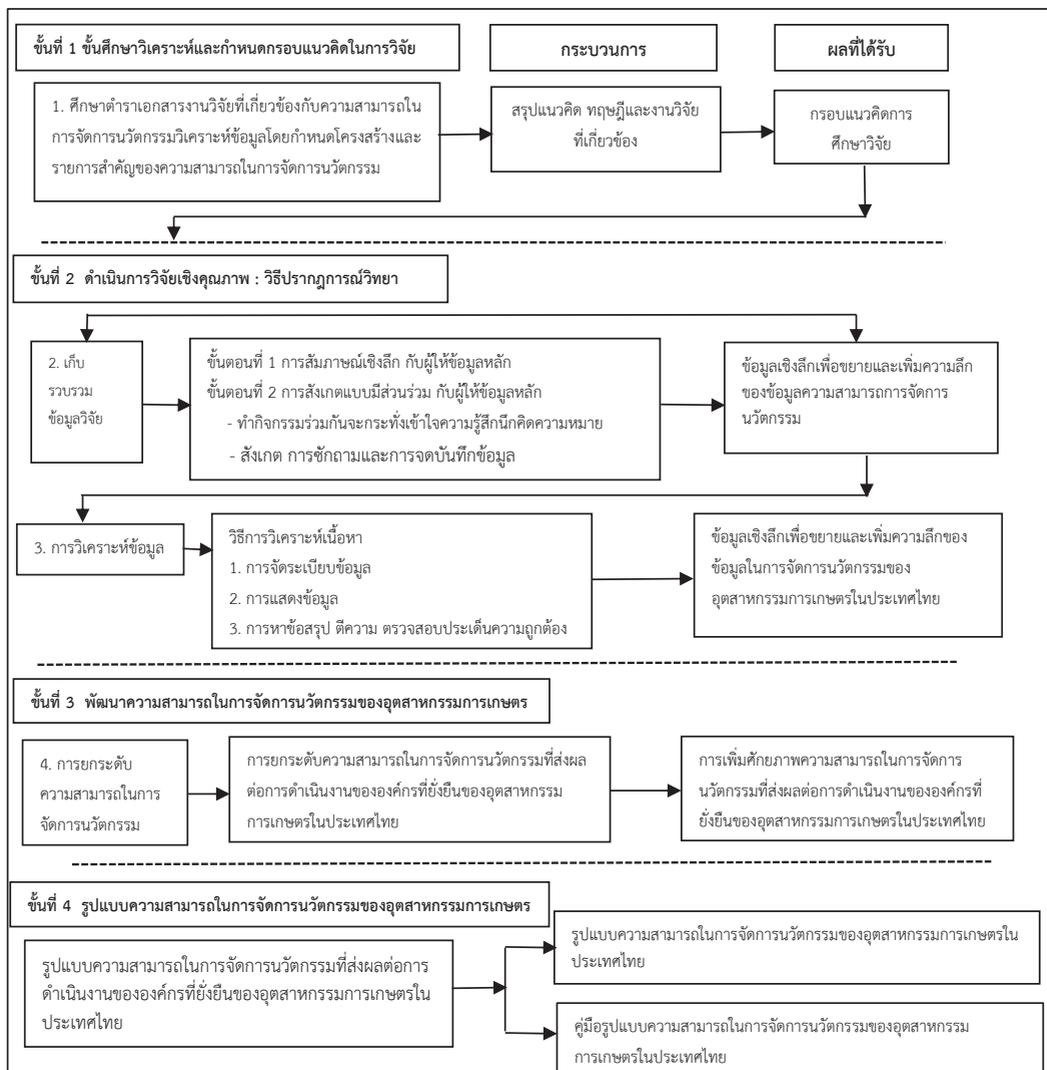
ผลการดำเนินงานขององค์กรที่ยั่งยืน

การวัดผลการดำเนินงานขององค์กรที่ยั่งยืนมีวัตถุประสงค์ในการวัดคือมีระบบวัดผลการดำเนินงานขององค์กรแนวใหม่เป็นการสร้างความสมดุลระหว่างการวัดผลการดำเนินงานทางการเงิน และวัดผลการดำเนินงานที่ไม่ใช่ด้านการเงิน โดยการเพิ่มให้ความสำคัญกับผลการดำเนินงานที่มีผลกระทบต่อผู้มีส่วนได้เสียขององค์กรมากขึ้น (Anthony & Govindarajan, 2007; Freeman & Velamuri, 2006) อย่างไรก็ตาม ระบบการวัดผลการดำเนินงานขององค์กรที่

มีประสิทธิภาพสามารถวัดผลได้อย่างองค์รวมทั้ง 2 ด้าน ได้แก่การวัดผลทางด้านเศรษฐกิจที่มีตัววัดเช่น อัตราส่วนทางการเงิน ความสามารถในการสร้างกำไร การเติบโตของส่วนแบ่งทางการตลาด และการวัดผลทางด้าน การสร้างความพึงพอใจแก่ผู้มีส่วนได้เสียขององค์กร ได้แก่ ความพึงพอใจของลูกค้า ความพึงพอใจของพนักงาน ผลประกอบการด้านสังคม และ

ผลประกอบการด้านสิ่งแวดล้อม (Santos & Brito, 2012) แต่อีกมุมหนึ่งนักวิจัยได้ให้ความหมายของผลการดำเนินงานขององค์กรที่ยั่งยืนหมายถึงผลลัพธ์ของการดำเนินงานขององค์กรที่เกิดขึ้นจากกระบวนการผลิตจากการปฏิบัติงานของพนักงานในองค์กรในด้านการวัดผลการดำเนินงานที่เป็นตัวเงินและผลการดำเนินงานที่ไม่เป็นตัวเงิน

กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพวิธีวิทยาแบบปรากฏการณ์วิทยา ซึ่งเป็นวิธีการแสวงหาความรู้ ความจริงจากการศึกษาปรากฏการณ์และประสบการณ์ชีวิตของมนุษย์ โดยมุ่งทำความเข้าใจความหมาย ประสบการณ์ชีวิตที่บุคคลได้ ประสบเป็นหลัก (Podhisita, 2013) ตลอดจนความรู้ ของความสามารถ ในการจัดการนวัตกรรมของอุตสาหกรรมการเกษตรในประเทศไทย โดยดำเนินการศึกษาตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ ผู้บริหารอุตสาหกรรม การเกษตรในประเทศไทย ผู้วิจัยเลือกประชากร ตัวอย่างในงานวิจัยเชิงคุณภาพ เลือกผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 5 คน ใช้การเลือกแบบเจาะจง (purposive selection) ซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลหลักที่มีความหลากหลาย ที่ให้มุมมองและการตอบคำถามที่สามารถตอบได้ตาม วัตถุประสงค์ของการวิจัย มีคุณสมบัติต่างๆ ที่เป็น ตัวอย่างที่ดีในการศึกษาได้ (Podhisita, 2013) และ กำหนดเกณฑ์การเลือก ดังนี้ (1) เป็นผู้บริหารระดับสูง ในอุตสาหกรรมการเกษตรในประเทศไทยที่มีนวัตกรรม ทางอุตสาหกรรมการ เกษตร และ (2) เป็นผู้บริหารของ ขนาดกิจการที่มีความหลากหลายมีความแตกต่างกัน ตามจำนวนพนักงานคือ จำนวน 50-100 คน จำนวน 101-300 คน และจำนวนมากกว่า 300 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก โดยวิธีวิทยาแบบปรากฏการณ์ วิทยา ตามแนวคิดปรากฏการณ์วิทยาตามแนวทาง ของ Heidegger (1962) ที่เน้นการหาความหมายโดย การมองผ่านจากสิ่งที่ปรากฏ ไปยังความหมายที่อยู่ เบื้องหลังของสิ่งนั้น โดยมุ่งทำความเข้าใจความหมาย ประสบการณ์ชีวิตที่บุคคลได้ ประสบเป็นหลัก โดยใช้แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างเครื่องมือที่สำคัญเพื่อ ช่วยให้สามารถเก็บข้อมูลได้ครบถ้วนตรงตาม วัตถุประสงค์

3. การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูล ผู้วิจัย ใช้การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้าพิสูจน์ว่าข้อมูลนั้น ได้มาถูกต้องหรือไม่โดยการตรวจสอบแหล่งของข้อมูล และแหล่งที่มาเพื่อนำมาพิจารณาในการตรวจสอบ ความน่าเชื่อถือของข้อมูล (Chantavanich, 2013) ได้แก่ การตรวจสอบสามเส้าด้านทฤษฎี การตรวจสอบ สามเส้าด้านแหล่งข้อมูลเป็นการใช้ข้อมูลจากหลาย แหล่งภายใต้วิธีการเดียวกันด้วยการสัมภาษณ์ การ ตรวจสอบสามเส้าด้านวิธีรวบรวมข้อมูล คือการใช้วิธี การเก็บข้อมูลมากกว่า 1 วิธี โดยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการ สัมภาษณ์เชิงลึก ร่วมกับวิธีการสังเกตการณ์แบบไม่มี ส่วนร่วม เพื่อเป็นการยืนยันและหาข้อมูลเพื่อความ ชัดเจน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ศึกษาจากบทความ เอกสาร หนังสือ และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับโดยใช้ แนวคิดความสามารถในการจัดการนวัตกรรมของ อุตสาหกรรมการเกษตรเพื่อให้ทราบถึงความหมายและ หลักการของแนวคิดนี้ โดยมีขั้นตอนการวิจัยดังนี้ ขั้นตอน ที่หนึ่ง ดำเนินการเลือกผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 5 คน ได้แก่ ผู้บริหารระดับสูงของอุตสาหกรรมการเกษตร ในประเทศไทย ขั้นตอนที่สอง เก็บรวบรวมข้อมูลด้วย วิธีที่หลากหลายโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก ขั้นตอนที่สาม เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ ตัวผู้วิจัย ซึ่งเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยเป็นผู้ที่ออกแบบแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างทำ หน้าที่ในการสัมภาษณ์ ขั้นตอนที่สี่ การพิทักษ์สิทธิ์ผู้ ให้ข้อมูลหลักผู้วิจัยจึงนำเสนอข้อมูลโดยใช้นามสมมุติ ของผู้ให้ข้อมูลหลักโดยไม่เปิดเผยชื่อจริง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล สำหรับการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา ประกอบด้วย (1) การจัดระเบียบข้อมูล เป็นการทำให้ ข้อมูลมีความเป็นระบบเพื่อสะดวกในการจัดเก็บ และนำไปใช้งานสามารถแบ่งเป็นการจัดระเบียบทาง กายภาพข้อมูล (2) การแสดงข้อมูล เป็นการนำเอา

ข้อมูลที่ใส่รหัสแล้วนั้นกลับเข้ามารวมกันใหม่ให้เป็นกลุ่ม โดยจำแนกตามประเด็นหัวข้อในการวิเคราะห์ (3) การหาข้อสรุป ดีความ และตรวจสอบประเด็นความถูกต้องของผลงานวิจัย และ (4) การนำเสนอผลการวิจัยใช้วิธีการพรรณนาวิเคราะห์เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลและนำมาวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ และเรียบเรียงเชื่อมโยงกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Podhisita, 2013)

ผลการวิจัย

1. ศักยภาพการพัฒนาทุนมนุษย์แบบพลวัต

ลักษณะด้านศักยภาพการพัฒนาทุนมนุษย์แบบพลวัต แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาด้านศักยภาพการพัฒนาทุนมนุษย์แบบพลวัตเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงซึ่งเป็นเปลี่ยนแปลงในลักษณะเชิงพลวัต หรือกระแสโลกาภิวัตน์จะนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงในลักษณะที่เรียกว่าเชิงพลวัต ศักยภาพการพัฒนาทุนมนุษย์แบบพลวัตมีการพัฒนาโดยทำการสร้างบรรยากาศความคิดสร้างสรรค์ให้พนักงานให้กล้าคิด กล้าเสนอความคิดเห็นที่แปลกใหม่ เปิดโอกาสให้บุคลากรได้โอกาสทำสิ่งใหม่ๆ และสามารถทำการเสริมทักษะ เสริมความคิดและเครื่องมือต่างๆ ด้วยการพัฒนาบุคลากรด้วยการอบรมสัมมนาต่างๆ หรือการไปร่วมมือกับหน่วยวิจัยต่างๆ เพื่อกระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ให้กับบุคลากรขององค์กร

2. การจัดการเปลี่ยนแปลงบนความหลากหลาย

ลักษณะการจัดการเปลี่ยนแปลงบนความหลากหลาย แสดงให้เห็นว่า การจัดการเปลี่ยนแปลงบนความหลากหลายมีการใช้เทคโนโลยีโดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการผลิต เพื่อให้การทำงานคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการออกแบบ ชิ้นส่วนของเครื่องจักร และการควบคุมการผลิต รวมถึงการนำเทคโนโลยีมา ปรับปรุงคุณภาพของการทำงานให้ดีขึ้น หรือแม้กระทั่งช่วยลดค่าใช้จ่ายในเรื่องของ

แรงงานและวัสดุสิ้นเปลือง แต่ยังคงรักษาหรือเพิ่มคุณภาพในการทำงานและการให้บริการลูกค้าที่ดีขึ้น

3. ศักยภาพการสร้างพันธมิตรทางธุรกิจแบบสร้างสรรค์

ลักษณะศักยภาพการสร้างพันธมิตรทางธุรกิจแบบสร้างสรรค์ แสดงให้เห็นว่า ศักยภาพการสร้างพันธมิตรทางธุรกิจแบบสร้างสรรค์ความยืดหยุ่นในความร่วมมือทรัพยากรของธุรกิจโดยเป็นการร่วมมือกันในการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการผลิตและการลดของเสียให้น้อยลงที่สุด ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะนำมาซึ่งต้นทุนการผลิตที่ลดลงและสัดส่วนกำไรที่จะเพิ่มมากยิ่งขึ้นตามไปด้วย นอกจากนี้การจัดการความรู้ความคิดสร้างสรรค์ใหม่ โดยการต้องทำความรู้จักและสร้างความสัมพันธ์กับพันธมิตรใหม่ ซึ่งจะนำไปสู่ความร่วมมือสร้างสรรค์งานที่แตกต่างไปจากเดิมเพื่อเป็นตัวเลือกที่เพิ่มขึ้นสำหรับผู้บริโภคในตลาดการแข่งขันที่เข้มข้นขึ้นอีกทั้งยังมีการนำความรู้ใหม่ ความคิดสร้างสรรค์ใหม่มาแบ่งปันกันเพื่อเพิ่มศักยภาพในการทำงาน มีการรวบรวมองค์ความรู้ใหม่ ความคิดสร้างสรรค์ใหม่อย่างเป็นระบบหรือที่เรียกว่า ระบบฐานข้อมูลกลางเพื่อทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางแลกเปลี่ยนข้อมูล ความรู้ และความคิดเห็น โดยผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถเข้ามาตั้งคำถามและแลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีและผลิตภัณฑ์ต่างๆ เพื่อการเข้าถึงข้อมูลระหว่างองค์กรหรือระหว่างพันธมิตรได้อย่างทั่วถึง

4. ความสามารถในการจัดการนวัตกรรม

ลักษณะความสามารถในการจัดการนวัตกรรม เป็นการสร้างสิ่งใหม่ๆ แสดงให้เห็นว่าความสามารถในการจัดการนวัตกรรมโดยการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการจัดการข้อมูลเพื่อการคาดการณ์และการวางแผน การใช้ความรู้จากกระบวนการ ผลักดันส่งเสริมอุตสาหกรรมให้เป็นแหล่งผลิตและแหล่งแปรรูป นอกจากนี้การส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มจากสินค้าเกษตรไปสู่การแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหาร

ชนิดใหม่ รวมถึงวิธีการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้า ได้แก่ การสร้างแบรนด์หาทางเลือกใหม่ให้กับผลิตภัณฑ์ อีกทั้งยังเป็นการเตรียมความพร้อมและตั้งรับให้กับภาคอุตสาหกรรมการผลิตในการส่งออกสินค้าไปยังตลาดต่างประเทศ และมีบรรจุกฎเกณฑ์ที่สร้างสรรค์ เป็นบรรจุกฎเกณฑ์ที่มีการออกแบบโดยอาศัยเทคโนโลยีและแนวคิดสร้างสรรค์ ความแตกต่าง ความไม่เหมือนใครและยากต่อการลอกเลียนแบบ

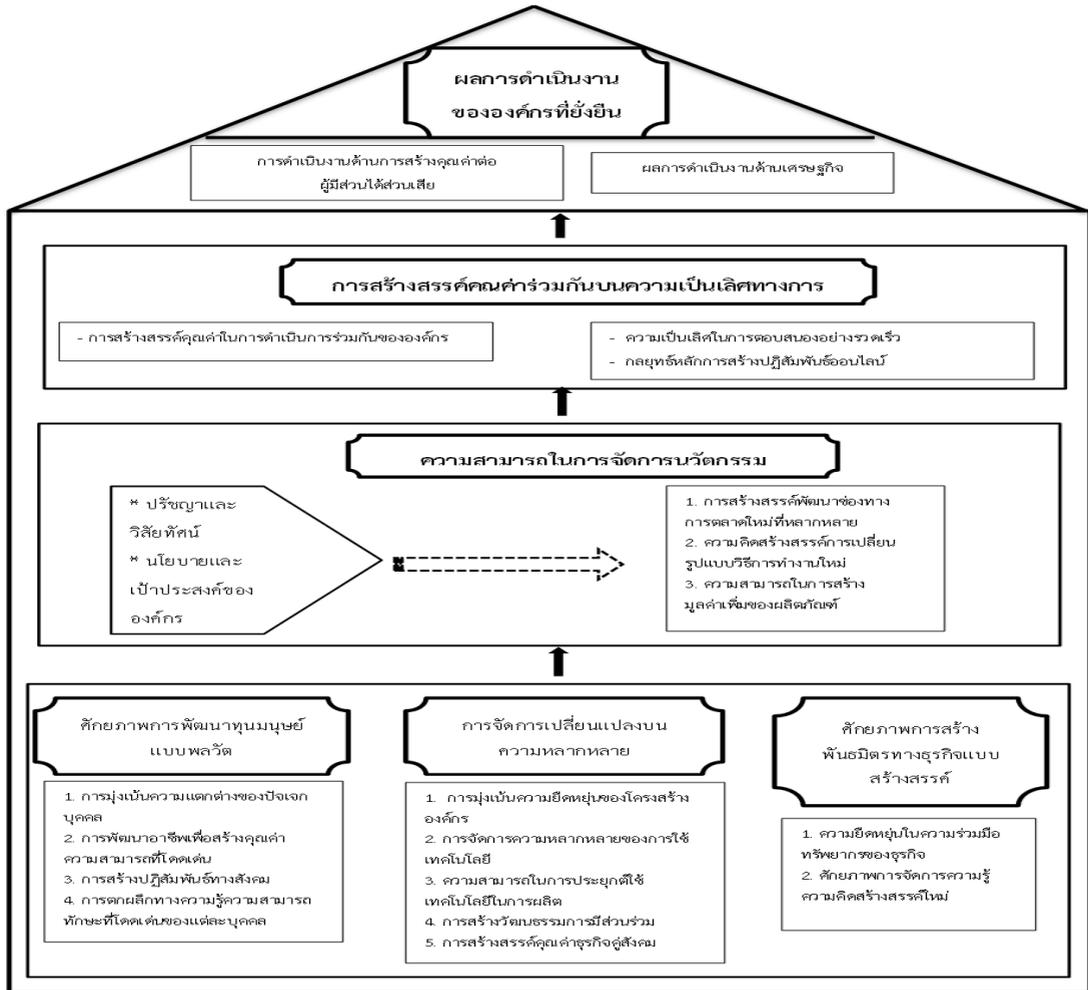
5. การสร้างคุณค่าร่วมกันบนความเป็นเลิศทางการแข่งขัน

ลักษณะการสร้างคุณค่าเพื่อความเป็นเลิศในการแข่งขัน สรุปได้ 2 ประเด็น คือ (1) การสร้างสรรค์คุณค่าในการดำเนินการร่วมกันขององค์กร และ (2) ความเป็นเลิศในการตอบสนองอย่างรวดเร็ว แสดงให้เห็นว่าการสร้างคุณค่าร่วมกันบนความเป็นเลิศทางการแข่งขัน โดยการเปิดโอกาสและกระตุ้นให้เกิดการแบ่งปันข้อมูลต่างๆ ระหว่างกันโดยปฏิบัติการบนออนไลน์ ในการสร้างความสัมพันธ์สร้างบทสนทนาบนโลกออนไลน์ ในการแสดงความคิดเห็นและทัศนคติของลูกค้า สร้างแนวคิดรูปแบบการของสังคมแนวใหม่ที่มีการสร้างพลังที่ยิ่งใหญ่บนสื่อสังคมออนไลน์ ทำในรูปแบบบูรณาการ และมีการจัดทำอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งการนำกลยุทธ์และเนื้อหาที่ส่งเสริมให้เกิดการสร้างความสัมพันธ์กับลูกค้าบนสื่อสังคมออนไลน์ระหว่างลูกค้าผสมผสานกันกับแนวคิดขององค์กรร่วมแลกเปลี่ยนประสบการณ์เพื่อการพัฒนาสินค้าหรือบริการที่ตรงตามความต้องการของทั้งสองฝ่ายผ่านการปฏิสัมพันธ์รวมถึงการสนทนาอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการตอบสนองอย่างรวดเร็วก็เป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่เน้นการบูรณาการความต้องการ การรับฟังความคิดเห็นต่างๆ การนำข้อเสนอแนะความพึงพอใจในการบริการที่ได้รับจากลูกค้าผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ต่างๆ มาพิจารณาและปรับปรุงหรือแก้ไขให้เห็นอย่างชัดเจน

6. ผลการดำเนินงานขององค์กรที่ยั่งยืน

ลักษณะผลการดำเนินงานขององค์กรที่ยั่งยืน สามารถสรุปได้ 2 ประเด็น คือ 1) ผลการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ และ 2) ผลการดำเนินงานด้านการสร้างคุณค่าต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย แสดงให้เห็นว่า ผลการดำเนินงานขององค์กรที่ยั่งยืนโดยมีการดำเนินการรายได้ในรูปแบบของความสามารถในการทำกำไรที่เป็นรายได้ที่มาจากความสามารถรักษาส่วนแบ่งทางการตลาดและการเจริญเติบโตของส่วนแบ่งทางการตลาดที่มีการเพิ่มขึ้น ผลการดำเนินงานด้านการสร้างคุณค่าต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เป็นในด้านการขยายฐานลูกค้า รายใหม่ มีการสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจและมีความสัมพันธ์ที่ดีกับลูกค้าในระยะยาว การสร้างความพึงพอใจความมั่นใจให้กับลูกค้า มีการปฏิบัติต่อลูกค้าอย่างเสมอภาคและเป็นธรรมที่สุด การควบคุมดูแลสินค้าให้มีคุณภาพตรงตามมาตรฐาน

จากการวิจัย ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยโดยมีรูปแบบองค์ประกอบหลัก 3 มิติ ได้แก่ มิติที่ 1 ปัจจัยแห่งความสำเร็จของความสามารถในการจัดการนวัตกรรม ประกอบด้วย (1) ศักยภาพการพัฒนาทุนมนุษย์แบบพลวัต (2) การจัดการการเปลี่ยนแปลงบนความหลากหลาย และ (3) ศักยภาพการสร้างพันธมิตรทางธุรกิจแบบสร้างสรรค์ มิติที่ 2 ความสามารถในการจัดการนวัตกรรม ประกอบด้วย (1) การสร้างสรรค์พัฒนาช่องทางทางการตลาดใหม่ที่หลากหลาย (2) ความคิดสร้างสรรค์การเปลี่ยนรูปแบบวิธีการทำงานใหม่ และ (3) ความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ และ มิติที่ 3 ผลลัพธ์ของความสามารถในการจัดการนวัตกรรม ประกอบด้วย (1) การสร้างคุณค่าร่วมกันบนความเป็นเลิศทางการแข่งขัน และ (2) ผลการดำเนินงานขององค์กรที่ยั่งยืน สามารถสรุปได้ดังแสดงในภาพ 2

ภาพ 2 รูปแบบความสามารถในการจัดการนวัตกรรมที่ส่งผลต่อการดำเนินงานขององค์กรที่ยั่งยืน

การอภิปรายผล

จากผลการศึกษา พบว่า แนวทางความสามารถในการจัดการนวัตกรรมนำไปสู่การสร้างข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและแนวทางการจัดการนวัตกรรมสำหรับอุตสาหกรรมการเกษตรในประเทศไทย มีดังนี้

1. ศักยภาพการพัฒนาทุนมนุษย์แบบพลวัตมีความสำคัญและมีผลต่อความสามารถในการจัดการนวัตกรรม เพราะอุตสาหกรรมนั้นทราบถึงสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงภาวะในปัจจุบัน ซึ่งเป็นเปลี่ยนแปลงในลักษณะเชิงพลวัตธุรกิจต้องปรับตัวเพื่อความอยู่รอด

อย่างยั่งยืนองค์กรธุรกิจต้องหันมาให้ความสำคัญกับทรัพยากรมนุษย์เป็นรายปัจเจกบุคคลเพิ่มมากขึ้นในลักษณะเป็นการพัฒนาทุนมนุษย์แบบพลวัตมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย กับ Protogerou, Caloghirou, and Lioukas (2012) ที่แสดงให้เห็นว่า การลงทุนในการพัฒนาทุนมนุษย์เป็นการลงทุนทรัพยากรที่สำคัญที่สุด โดยเป็นการลงทุนในตัวบุคคลจากการได้รับการฝึกฝน การเรียนรู้จากทักษะการทำงาน การเพิ่มประสบการณ์ เป็นการสะสมศักยภาพทุนมนุษย์ในบุคคลซึ่งจะนำไปสู่การเพิ่มคุณค่าของผลผลิต และผลการดำเนินงานของ

องค์กร และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Putri and Aprilia (2018) ที่แสดงให้เห็นว่าการที่องค์กรการนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดการทรัพยากรบุคคลการทำงานในองค์กรที่ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพที่ดีขึ้นนั้น การเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากรด้วยการสนับสนุนให้มีการฝึกอบรมเสริมสร้างความรู้และทักษะใหม่ๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในการทำงานตามตำแหน่งและหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติงานของตนและสามารถปฏิบัติงานทดแทนในตำแหน่งอื่นๆ ได้

2. การจัดการการเปลี่ยนแปลงบนความหลากหลายมีความสำคัญและมีผลต่อความสามารถในการจัดการนวัตกรรม เพราะการจัดการการเปลี่ยนแปลงในการบริหารจัดการองค์กรที่มุ่งเน้นความยืดหยุ่นขององค์กร โดยความยืดหยุ่นในการบริหารจัดการองค์กรที่มีความหลากหลายของบุคลากร อุปกรณ์การทำงานและเทคโนโลยีต่างๆ ในการผลิตมีการต้องเพิ่มขีดความสามารถและความสามารถในการปรับตัวตามสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Jammeh (2018) ที่แสดงให้เห็นว่า นวัตกรรมองค์กรจะความสำเร็จได้ต้องมีกระบวนการเปลี่ยนแปลงขององค์กรที่มีประสิทธิภาพอันเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้องค์กรมีการเจริญเติบโตที่ยั่งยืน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Kennedy (2018) ที่แสดงให้เห็นว่าการจัดการการเปลี่ยนแปลงมีความสัมพันธ์กับการบริหารนวัตกรรมที่ผู้บริหารต้องนำมาใช้ในการบริหารจัดการเพื่อสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์หรือกระบวนการใหม่ๆ

3. ศักยภาพการสร้างพันธมิตรทางธุรกิจแบบสร้างสรรค์มีความสำคัญและมีผลต่อความสามารถในการจัดการนวัตกรรม เพราะการสร้างพันธมิตรทางธุรกิจแบบสร้างสรรค์ โดยมีการส่งเสริมความร่วมมือกันระหว่างบริษัทที่เป็นพันธมิตรในการใช้ทรัพยากรร่วมกันโดยการได้เทคโนโลยีหรือความรู้ความสามารถที่ขาดอยู่มาช่วยเสริม หรือการได้ความรู้หรือประโยชน์

จากความรู้ที่เดิมได้ถูกเติมเต็มและนำมาใช้ประโยชน์ทำให้เกิดนวัตกรรมใหม่ๆ หรือความคิดสร้างสรรค์ใหม่ เข้าสู่ตลาดรวมถึงการเป็นพันธมิตรธุรกิจกับองค์กรไม่แสวงหากำไร ทำให้เราสามารถเข้าถึงผลงานวิจัยหรือเทคโนโลยีใหม่ๆ ได้ด้วยต้นทุนที่ต่ำกว่าการต้องใช้เงินทุนไปซื้อเทคโนโลยีมาโดยตรง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย Byun, Sung, and Park (2018) ที่พบว่า ความร่วมมือในการดำเนินธุรกิจในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการดำเนินธุรกิจ การให้การสนับสนุนเทคโนโลยีสารสนเทศนั้น ต้องอาศัยทั้งอุปกรณ์และระบบเทคโนโลยี เกี่ยวเนื่องมากมาย ถ้าธุรกิจไม่มีการใช้กลยุทธ์การสร้างพันธมิตรทางธุรกิจจะทำให้ธุรกิจขาดทรัพยากร เนื่องจากทรัพยากรด้านเทคโนโลยีจะต้องใช้เงินลงทุนเป็นจำนวนมาก ดังนั้น การอาศัยพันธมิตรในการแลกเปลี่ยนทรัพยากรและองค์ความรู้ รวมถึง กลุ่มลูกค้า นั้นจึงมีความสำคัญอย่างมากในการขยายธุรกิจและการอยู่รอด

4. ความสามารถในการจัดการนวัตกรรมมีความสำคัญและมีผลต่อการสร้างคุณค่าร่วมกันบนความเป็นเลิศทางการแข่งขัน เพราะเป็นวิธีการที่มาจากแนวคิดใหม่เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการหรือลูกค้าให้มากที่สุดเพื่อเพิ่มมูลค่าของการสินค้าหรือบริการให้มีความโดดเด่นที่เหนือคู่แข่งโดยอาศัยการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าหรือการบริการ วิธีการใช้และการปรับปรุงผลิตภัณฑ์เดิมที่มีอยู่ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น อาจอยู่ในรูปของตัวสินค้าหรือบริการก็ได้ หรือเป็นวิธีการหรือกระบวนการใหม่ๆ ที่ส่งผลให้กระบวนการผลิตและการทำงานโดยรวมมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงขึ้นโดยเป็นเรื่องของการเปลี่ยนแปลงในองค์กร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Olson, Slater, Hult, and Olson (2018) การที่ผู้บริหารมีส่วนสำคัญมากต้องตัดสินใจมีการกำหนดทิศทางของธุรกิจตนเอง มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินงานอย่างไรบ้าง

ค้นหาจุดขาย จุดเด่นของตนเอง ให้ความสำคัญกับลูกค้าที่มีความจงรักภักดี เพิ่มการบริการลูกค้าที่ดี โดยเฉพาะลูกค้ากลุ่มเดิม โดยใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วย จะเป็นการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Shu, Zhou, Xiao, and Gao (2016) ที่พบว่า ธุรกิจต้องนำเสนอผลิตภัณฑ์ในลักษณะที่ไม่เหมือนใคร (unique bundles) เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการ ซึ่งจะมีผลต่อการเลือกและความพึงพอใจของลูกค้า

5. ความสามารถในการจัดการนวัตกรรมมีความสำคัญและมีผลต่อผลการดำเนินงานขององค์กรที่ยั่งยืน เพราะการนำนวัตกรรมมาพัฒนาและปรับปรุงขั้นตอนการให้บริการรวมถึงการสร้างความแตกต่างเพิ่มบริการให้ตรงกับความต้องการของลูกค้า โดยเน้นการอำนวยความสะดวกรวดเร็วในการให้บริการ อีกทั้งนวัตกรรมทางเทคโนโลยีที่ได้จากการพัฒนาและนำเสนอผลิตภัณฑ์ใหม่ด้านเทคโนโลยี ช่วยให้ตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าและสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันและที่สำคัญได้มาซึ่งผลกำไรของธุรกิจที่เพิ่มขึ้นหรือผลการดำเนินงานที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย Santos and Brito (2012) ที่พบว่า การวัดผลทางด้านเศรษฐกิจที่มีตัววัดเช่น อัตราส่วนทางการเงิน ความสามารถในการสร้างกำไร การเติบโตของส่วนแบ่งทางการตลาดและการวัดผลทางด้านการสร้างความพึงพอใจแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กร ได้แก่ ความพึงพอใจของลูกค้า ความพึงพอใจของพนักงาน และผลประกอบการด้านสังคม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Takahashi, Bulgacov, Semprebon, and Giacomini (2017) ที่ชี้ให้เห็นว่าองค์กรที่มีความสามารถในการโฆษณา การประชาสัมพันธ์ได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพจะก่อให้เกิดความได้เปรียบทางการแข่งขันได้ในขณะเดียวกันการเปลี่ยนวิธีการทางการตลาดทางตรงเชิงรุกมีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

6. การสร้างคุณค่าร่วมกันบนความเป็นเลิศทางการแข่งขันมีความสำคัญและมีผลต่อผลการดำเนินงานขององค์กรที่ยั่งยืน เพราะอุตสาหกรรมให้ความสำคัญกับการสร้างคุณค่าเพื่อความเป็นเลิศในการแข่งขัน เป็นกลยุทธ์และเป็นแนวคิดรูปแบบการของสังคมแนวใหม่ที่จะทำให้การขับเคลื่อนขององค์กรทำให้เกิดการสร้างคุณค่าร่วมกันบนความเป็นเลิศทางการแข่งขันทั้งในด้านการสร้างสรรค์คุณค่าในการดำเนินการร่วมกันขององค์กร และความเป็นเลิศในการตอบสนองอย่างรวดเร็ว เพื่อทำให้เกิดผลการดำเนินงานที่ยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Kotler and Armstrong (2014) กลยุทธ์การแข่งขันการตลาดแบบใหม่คือธุรกิจสามารถเป็นผู้นำการสร้างคุณค่าที่ดีเยี่ยมให้แก่ลูกค้าเน้นบริการที่ประทับใจกับกลุ่มลูกค้าของตนเอง การใช้กลยุทธ์สร้างคุณค่านี้ผู้บริหารต้องสร้างวัฒนธรรมโครงสร้างองค์กรระบบและกระบวนการทั้งในการดำเนินงานและการบริหารเป็นกลยุทธ์การสร้างความสัมพันธ์อันยาวนานกับลูกค้าองค์กรให้ความสำคัญกับลูกค้า

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 มีนโยบายเร่งส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนานวัตกรรมของอุตสาหกรรมการเกษตรไทยโดยมีการเชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรมเอกชนตลอดจนสิทธิประโยชน์ต่างๆ เพื่อสนับสนุนส่งเสริมการทำงานของภาคเอกชนภาคเอกชน ซึ่งจะช่วยให้เกิดการพัฒนานวัตกรรมที่ตรงตามความต้องการของภาคเอกชนอย่างแท้จริง ดังนั้นภาครัฐจึงควรให้สนับสนุนความสามารถในการจัดการนวัตกรรมให้เกิดขึ้นกับอุตสาหกรรมเกษตรในประเทศไทยมากขึ้นต่อไป

1.2 มีการวางแผนและกำหนดความรับผิดชอบให้เกิดขึ้นในระดับองค์กร โดยจัดให้มีส่วนงานที่รับผิดชอบเรื่องการจัดการนวัตกรรมองค์กรของอุตสาหกรรม

การเกษตรเพื่อให้การดำเนินงานเกิดขึ้นในระยะยาว โดยผู้รับผิดชอบหลักอาจเป็นผู้บริหารระดับสูงขององค์กร และอำนาจการให้เกิดการดำเนินการกับพันธมิตรทั้งภายในและภายนอก ปรับปรุงระดับของความร่วมมือและการสื่อสารไปในระดับสากล เพื่อเพิ่มขีดความสามารถขององค์กรประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืน

2. ข้อเสนอแนะเชิงการจัดการ

2.1 เป็นข้อมูลให้ผู้บริหารมีการวางแผนนำหลักการศึกษาภาพการพัฒนาทุนมนุษย์แบบพลวัตมาใช้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลในเชิงบวกต่อการดำเนินงานขององค์กรที่ยั่งยืนโดยอาจเปิดโอกาสให้พนักงานได้มีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการมุ่ง

เน้นความแตกต่างของแต่ละบุคคล การพัฒนาอาชีพ เพื่อสร้างความสามารถที่โดดเด่นของบุคลากร รวมถึงการสร้างปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เพื่อเป็นการหาช่องว่างในการการพัฒนาศักยภาพของบุคลากร

2.2 เป็นข้อมูลให้ผู้บริหารมีการบริหารการจัดการการเปลี่ยนแปลงที่หลากหลายซึ่งทำให้ผู้บริหารได้ตระหนักถึงความสำคัญของการมุ่งเน้นไปที่ความยืดหยุ่นของโครงสร้างองค์กร การจัดการความหลากหลายของการใช้เทคโนโลยีต่างๆ และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการผลิตรวมถึงการสร้างวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมของบุคลากรในองค์กรและการสร้างระบบการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและในอนาคต

References

- Anthony, R. N., & Govindarajan, V. (2007). *Management control systems* (12th ed.). McGraw-Hill.
- Byun, J., Sung, T.-E., & Park, H.-W. (2018). A network analysis of strategic alliance drivers in ICT open ecosystem: With focus on mobile, cloud computing, and multimedia. *Multimedia Tools and Applications*, 77(12), 14725-14744.
- Chantavanich, S. (2013). *Qualitative research methods* (21st ed.). Chulalongkorn University Press. [In Thai]
- Craciun, E. (2015). Human capital – A quality factor for the competitiveness of IT companies. *Manager Journal*, 21(1), 44-51.
- Crook, T. R., Todd, S. Y., Combs, J. G., Woehr, D. J., & Ketchen, D. J., Jr. (2011). Does human capital matter? A meta-analysis of the relationship between human capital and firm performance. *Journal of Applied Psychology*, 96(3), 443-456.
- Daniela, P. A. (2014). Competitive advantage in the enterprise performance. *Annals of the University of Oradea, Economic Science Series*, 23(1), 524-531.
- Freeman, R. E., & Velamuri, S. R. (2006). A new approach to CSR: Company stakeholder responsibility. in A. Kakabadse & M. Morsing (Eds.), *Corporate social responsibility: reconciling aspiration with application* (pp. 9-23). Palgrave Macmillan.

- Gomes, G., & Wojahn, R. M. (2017). Organizational learning capability, innovation and performance: Study in Small and Medium-sized Enterprises (SMEs). *Revista de Administração, 52*(2), 163-175.
- Greer, C. R., Lusch, R. F., & Vargo, S. L. (2015). A service perspective: Key managerial insights from Service-Dominant (S-D) logic. *Organizational Dynamics, 45*(1), 28-38.
- Hazell, P., & Wood, S. (2008). Drivers of change in global agriculture. *Philosophical Transactions of the Royal Society B: Biological Sciences, 363*(1491), 495-515.
- Heidegger, M. (1962). *Being and time* (J. Macquarrie & E. Robinson, Trans.). Blackwell.
- Jammeh, A. (2018). *Organizational innovations that stick: Best practices in sustainable organizational change*. Doctoral Dissertation of Business Administration, University of South Florida.
- Jones, G. R. (2004). *Organizational theory, design, and change* (5th ed.). Pearson.
- Kennedy, C. (2018). *Innovation adoption: Adopting change management techniques to positively impact new product diffusion*. Master Thesis of Science (Engineering Management), University of Minnesota.
- Kotler, P., & Armstrong, G. (2014). *Principle of marketing* (15th ed.). Pearson.
- Lawson, B., & Samson, D. (2011). Developing innovation capability in organizations: A dynamic capabilities approach. *International Journal of Innovation Management, 5*(3), 377-400.
- Leskovar-Spacapan, G., & Bastic, M. (2007). Differences in organizations' innovation capability in transition economy: Internal aspect of the organizations' strategic orientation. *Technovation, 27*(9), 533-546.
- Mehta, C., & Gupta, P. (2014). Sculpting future leaders: An intrapreneurial approach. *Global Journal of Finance and Management, 6*(4), 313-320.
- Ministry of Industry, The office of Industrial Economic. (2017). *Development plan Industry potential, fiscal year 2017*. Retrieved from <http://reg3.diw.go.th/policy/wp-content/uploads/2017/08/DOWNLOAD-1.pdf> [In Thai]
- Office of the National Economic and Social Development Council. (2017). *Summary of draft the twelfth national economic and social development plan (2017-2021)*. Retrieved from https://www.nesdc.go.th/ewt_w3c/ewt_dl_link.php?nid=9517 [In Thai]
- Olson, E. M., Slater, S. F., Hult, G. T. M., & Olson, K. M. (2018). The application of human resource management policies within the marketing organization: The impact on business and marketing strategy implementation. *Industrial Marketing Management, 69*(2), 62-73.

- Organization for Economic Co-operation and Development. (2022). *OECD-FAO agricultural outlook 2022-2031*. Retrieved from <https://www.oecd.org/publications/oecd-fao-agricultural-outlook-19991142.htm>
- Podhisita, C. (2013). *Science and art qualitative research* (6th ed.). Amarin Printing. [In Thai]
- Protogerou, A., Caloghirou, Y., & Lioukas, S. (2012). Dynamic capabilities and their indirect impact on firm performance. *Industrial and corporate change*, 21(3), 615-647.
- Putri, F., & Aprilia, M. P. (2018). *Dynamic capabilities strategy for sustainability development in print media management*. Retrieved from https://www.e3s-conferences.org/articles/e3sconf/pdf/2018/49/e3sconf_icsolca2018_08013.pdf
- Santos, J. B., & Brito, L. A. L. (2012). Toward a subjective measurement model for firm performance. *Brazilian Administration Review*, 9(6), 95-117.
- Shu, C., Zhou, K. Z., Xiao, Y., & Gao, S. (2016). How green management influences product innovation in China: The role of institutional benefits. *Journal of Business Ethics*, 133(3), 471-485.
- Takahashi, A. R. W., Bulgacov, S., Semperebon, E., & Giacomini, M. M. (2017). Dynamic capabilities, marketing capability and organizational performance. *Brazilian Business Review*, 14(5), 466-478.
- Vargo, S. L., & Lusch, R. F. (2004). Evolving to a new dominant logic for marketing. *Journal of Marketing*, 68(1), 1-17.
- Wandebori, H., Steenhuis, H. J., & Groen, A. J. (2018). Exploring stakeholders' support in international equity placement strategic alliance. *Gadjah Mada International Journal of Business*, 20(2), 205-228.
- Zhou, K. Z., & Li, C. B. (2010). How strategic orientations influence the building of dynamic capability in emerging economies. *Journal of Business Research*, 63(3), 224-231.